

טקס אירועי שמחת תורה – יום ראשון כ"ה תשרי

מיקום: אולם ספורט

מנחה:

היום לפני קצת יותר משנה, בחג שמחת תורה בשעה 6:29 בבוקר, החלה מתקפה של מחבלי חמאס ועוזריהם על יישובי הדרום. מתקפה זו כללה ירי של אלפי טילים ורקטות אל כל רחבי הארץ, ופלישה של אלפי מחבלים לעבר יישובי הדרום, ביום נורא זה מתו כ־1,200 איש, כ־3,300 נפצעו וכ־250 נחטפו. חלקם מוחזקים עדיין בשבי חמאס בעזה. בתגובה למתקפה פתחה מדינת ישראל במלחמת חרבות ברזל.

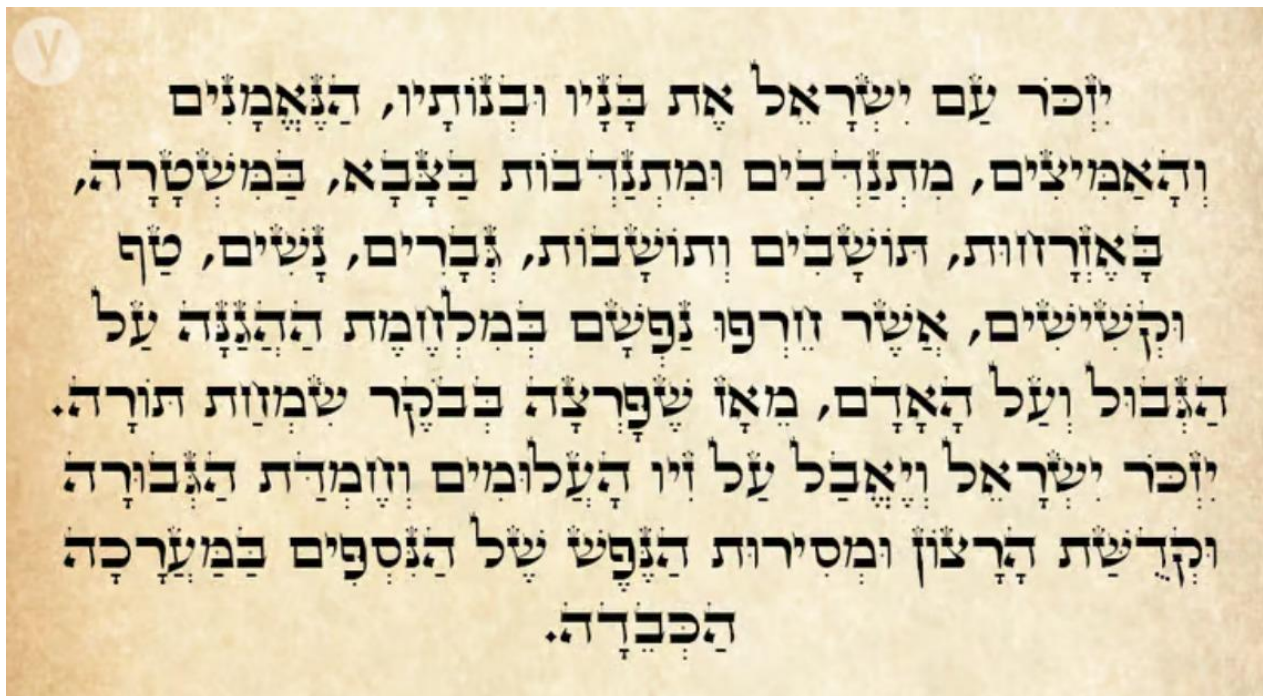
כבר יותר משנה נמשכת המלחמה שנפתחה בשבעה באוקטובר. עוד רבות יסופר על הקרבות הקשים, על גבורת הלוחמים, סיפורי ההקרבה והערבות הדדית של כוחות הביטחון ואזרחים שחרפו נפשם בניסיונותיהם להציל ולסייע.

ביום זה נתייחד עם זכרם של הנרצחים והנופלים, נוקיר את גבורתם של אנשים שלקחו אחריות כדי להציל אחרים, נתפלל לשלום הפצועים ולהשבתם של כל החטופים, השבויים והנעדרים בשלום.

לאמירת תפילת יזכור והדלקת נר לעילוי נשמתם של הנרצחים והנופלים הקהל מתבקש לעמוד.

[תלמיד מדליק נר]

[רב בית הספר מקריא יזכור]

הקהל מתבקש לשבת.

מקהלה: והיא שעמדה לאבותנו

והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם.

מי עמדה לאבותינו ולנו? ההבטחה שהבטיח ה' לאברהם אבינו בברית בין הבתרים שנהיה לו לעם. לגוי קדוש. ובזכות זה ה' מציל אותנו בכל דור ודור כשאויב מנסה לכלותינו.

בשמחת תורה ניסו אויבנו לכלותינו, הם אמנם הצליחו להרוג רבים לצערנו הרב. אך לא הצליחו במשימתם לכלותינו! ועם האבל הכבד על האבדות ישנם גם סיפורי ניסים של הצלה וחיים שנותנים לנו את הכח להתמקד בטוב ולהתמלא בתקווה.

קטעי המחזה

אילן פרץ – שדרות [משקה פרחים באדנית ומספר]

אני אילן פרץ, ואני תושב שדרות, נכנסנו לדירה חדשה בבניין חדש בדיוק שנה
שעברה לפני החגים.

בשמחת תורה שנה שעברה קרה לנו נס בבניין! ראיתי אותו פה ממש מהרפסת
שלי!

המצלית נתקעה!

המצלית לא עבדה!

היו אנשים שכעסו, שהתלוננו ככה זה שאין מצלית בבניין רב קומות!

אבל אחרי הנס שקרה לנו כולם רק אמרו תודה!

המחבלים שהגיעו אלינו לשדרות נכנסו לבניין שלנו, בניין גבוה. ניסו להיכנס
למצלית לחצו וחיכו אבל היא לא עבדה, הם ירו קצת בלובי בכעס. ניסו לעלות
מאדירות אבל כנראה התצווים ויצאו מהבניין!! פשוט יצאו מהבניין!

אני לא עזבתי את שדרות אחרי השמיצי לאוקטובר. נשארתי פה! הבית הזה!

“אף אחד לא יצליח לסלק אותי מהבית שלי, גם לא מחבלים. זה הניצחון שלנו
עליהם. ניצחון הרוח”.

משה אילוז- ברור חיל

[נכנס עם אופניים]

היי, אני משה אילוז מברור חיל. אני רוכב אופניים, אופני כביש. כל שבת הכיף שלי
זה לקום מוקדם מוקדם בבוקר ולצאת לרכיבה עם חברים.

גם בשמחת תורה שנה שעברה קמתי מוקדם, קבענו להיפגש ב6:20 בתחנת הדלק
גביס.

תוק כדי שאני מתארנן לרכיבה שם בתחנת דלק, התחיל צבצב אדום. אני חי מצל
40 שנה ביישובי הצוטר. אני לא מתרגש מאנצקות! נכנסו לממ"ד של התחנת דלק
והיכינו סיסתיים שנוכל לצאת, אבל אז שמענו יריות.

צוהג תחנת הדלק הניצב בריצה לממ"ד, הוא אמר שסכר את דלת הזכוכית של התחנה וסנהיה בקט כי הוא חושב שיש מחבלים בחוץ.

היינו שם 12 איש בממ"ד וצפינו כמה שקורה בחוץ ממצלמות האבטחה.

ראינו 9 מחבלים, יורים לכל עבר והיו להם טילי אר בי גיי אבל כשהם הניצו לדלת הזכוכית של תחנת הדלק הם לא ירו או פוצצו אותה עם טיל הם בעטו ובעטו וכשלא הצליחו לפתוח פשוט נסעו.

אני לא יודע איך להסביר את זה מלבד השמחה עציונה. קרה לנו נס משמייט. החיים שלנו ניצלו!

קאי לבאן – נירים [תמונה של קאי על אדן החלון]

שלוט, אני אייתי אמא של קאי מנירים, בשמחת תורה שנה שעברה הוא היה בן 10 ימים. יומיים אחרי ברית המילה שלו! כשהמחבלים הניצו לקיבוץ שלנו ושרפו את הבתים כל מה שרציתי זה לאפשר לתינוק שלי לנשום עד שיחלצו אותנו. אז הנחתי אותו על אדן החלון של הממ"ד כל פעם שרק היה אפשר.

התחבאנו בממ"ד 6 שעות, אני בעלי ואמא שלי – הנקתי את קאי מידי פעם, והנחתי אותו על החלון אבל כבר התחלנו להשתעל וממש קיוויתי שהחילוץ קרוב. הדאגה לקאי נתנה לכולנו להחליק מצמד. בשבילי! בסוף כיתת הכוננות והצבא הצליחו, חיינו ניצלו אבל קאי היה חייב טיפול בבית חולים כי הוא שאף עשן. האמבולנס לא יכל להניצ ליישוב ולא ידענו מה נעשה. ואז שני חיילים גיבורים סיכנו את עצמם ופינו את קאי הקטן שלנו לבית חולים סורוקה שם היה מאושפז שלושה ימים עד שהריאות שלו נוקו מעשן.

המשמעות של השם קאי זה לדעת ליפול ולקום, זה ניצחון. בינתיים הוא צושה כבוד גדול לשם שלו, בחרנו נכון".

דורון פרץ – קרובת משפחה של דפנה ואלה אליקים [תמונה של דפנה ואלה]

שלוט, אני דורון פרץ ובשבת שמחת תורה אני איבדתי בני משפחה שלי שגרים בנחל צוז שבצוץ עזה. דקלה ותומר ערכה היקרים. עם בצלה של דקלה נהרג – נוצע אליקים. והבנות שלו – דפנה ואלה נחטפו לעזה. אני הייתי המומה, וצרכה מאד. והתפללתי וקיוויתי ממש כל יום שהן תחזורנה אלינו. תחזורנה לאמא שלהן, למשפחה שלהן. לחברים.

וברוק ה', זה קרה! לאחר 51 יום הן חזרו אלינו! פשתי אותן ושמחתי מאד שהסיוט הנוראי הזה מאחוריהן ושמיהן ניצלו.

אני מקווה שכל השבויות והשבויים שלנו יחזרו מהר בחיים למשפחות שלהם שמתגעגעות אליהם מאד!

ריקוד דגלים לא תנצחו אותי

מנחה:

בימים אלה, מלחמת חרבות ברזל עוד נמשכת וחיילי צה"ל בסדיר ובמילואים פרוסים בכל גזרות הארץ, מדרום ועד צפון על מנת להגן עלינו הם גיבורים אמיתיים שעוזבים את הכל כדי שאנו נוכל להמשיך בשגרת החיים שלנו. נודה להם מכאן וגם נקדיש תפילת מי שברך לשלומם והגנתם

מי שברך לחיילי צה"ל- מקהלה. קהל דגלונים

דבר המנהלת + תפילה להשבת החטופים

תפילה לשלום החטופים

מקהלה: הביתה של ירדנה ארזי [סרטים צהובים ודגלונים] בביצוע של בי"ס יעקב כהן.

מנחה:

לשירת ההמנון הקהל מתבקש לעמוד

המנון התקווה